

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 188-1923)

Originalt emne

Sundhedsvæsen

Sundhedsvæsen/Visiterende Læger

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 31. maj 1923](#)
- 2) [Byrådsmødet den 7. februar 1924](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 31. maj 1923 - side 9

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 188-1923)

Andragende tra de visiterende Læger om en Forhandling om Tilvejebringelse af offentlige Lokaler for deres Embedsvirksomhed.

H. P. Christensen oplyste, at Lønudvalget tidligere havde forhandlet med dem om dette Spørgsmaal, og da fik de en Forhøjelse af Priserne som Hjælp til Huslejen. Taleren ansaa det for heldigst, at de som hidtil praktiserede i deres Bopæl, idet mange vilde undse sig for at melde sig til Behandling paa et offentligt Sted. Da det vel saa blev et rent økonomisk Spørgsmaal, vilde Taleren foreslaa at henvise Sagen til Budgetudvalget.

Formanden mente hellere, man burde henvise Sagen til Udvalget for Bygninger og Inventar, som havde Indseende med Boligerne. Det var vel nærmest et Forsøg paa at faa Priserne sat op, men naar Lægerne saa, hvilke Lokaler Kommunen kunde byde dem, f. Eks. den gamle Skole paa Vestergade, faldt Spørgsmaalet sikkert bort af sig selv.

P. Petersen sluttede sig til H. P. Christensens Forslag om at henvise Sagen til Budgetudvalget, og hvis det saa viste sig, at Sagen ikke kunde ordnes, uden at der anvises Lokaler, kunde man til den Tid henvise det til Udvalget for Bygninger og Inventar.

Formanden spurgte, om Byraadet agtede at bevilge flere Tusinder Kroner til dette Formaal.

M. C. Falk svarede, at Byraadet sikkert ikke i nedadgaaende Tider kunde gaa med til nogen Forhøjelse.

Sagen henvistes til Budgetudvalget.

Uddrag fra byrådsmødet den 7. februar 1924 - side 6

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 188-1923)

Sagen angaaende Indretningen af offentlige Konsultationslokaler for de visiterende Læger.

Fra Budgetudvalget forelaa følgende Indstilling: "Efter at have ladet udarbejde medfølgende Plan for Indretningen af Konsultationslokaler i Ejendommen Graven Nr. 21, tilbagesender Udvalget Sagen til Byraadet, idet man efter nærmere Overvejelse ikke kan anbefale, at man opgiver den nærværende Ordning, der frembyder visse Fordele, som vil gaa tabt, hvis alle Konsultationer skal foregaa paa et bestemt Sted."

Formanden oplyste, at de visiterende Læger havde vanskelig ved at faa Lokaler, specielt havde Dr. Gliemans Vært krævet, at disse Patienter ikke maatte modtages i Lægens Bopæl. Det var et noget mærkeligt Standpunkt, idet der ikke var særlig Grund til at bortvise de gratis Patienter fremfor andre med lignende Sygdomme. Imidlertid var der kommen en stærk Protest fra Amtslægen mod den paatænkte Isolering af disse Patienter, og Skoletandlægen havde ligeledes protesteret imod, at der indrettes Konsultationslokaler i Graven Nr. 21, hvor Tandklinikken fandtes. Man havde undersøgt Muligheden af at indrette Lokaler i den gamle Skole paa Vestergade, men i saa Fald skulde Børnene flyttes over paa Nordsiden af Bygningen, og det var næppe rigtigt. Det bedste var at indrette dem i Stueetagen i Graven Nr. 21, og det kunde gøres ret billigt, da samtidig Ekstra honoraret til Lægerne for Konsultationsværelser bortfaldt. I saa Fald skulde Sagen dog først til Fattigvæsenet angaaende Beboerne i Ejendommen. Paa Grund af Forholdene henstillede Udvalget at stille Sagen i Bero foreløbig, men hvis Byraadet ønskede den gennemført,

maatte den henvises til Fattigudvalget.

P. Petersen havde jo ikke noget imod, at man blev fri for at indrette saadanne Lokaler; men hvis det var nødvendigt, blev det vist den bedste Maade at indrette dem i Graven Nr. 21. Lægen kunde vel ogsaa nok have Konsultationer paa en Tid, hvor Skoletandklinikken var lukket, ellers maatte han selv skaffe Lokaler.

Formanden kunde tænke sig, at de Medlemmer, som kendte Dr. Gliemanns Vært, kunde henstille til ham foreløbig at frafalde dette Krav.

K. Moustén mente ikke, der blev nogen Besparelse ved at indrette offentlige Lokaler, idet der skulde ansættes en Sygeplejerske, ligesom der blev Udgifter til Instrumenter og Rengøring. Men hvis denne Ordning gennemførtes, faldt hele det System, som man hidtil havde haft i Aarhus, og som gik ud paa, at disse Patienter kunde møde nogenlunde diskret hos Lægen. Skulde man have offentlige Lokaler, var det heller ikke nødvendigt at have 4 visiterende Læger, saa kunde man godt nøjes med 1.

M. Brammer erkendte, at den nuværende Form for saa vidt var den ideelle, idet den var mest diskret, men det blev næppe muligt i Længden at opretholde den. Sagen havde udviklet sig paa lignende Maade i København, hvor man nu havde offentlige Lokaler. Der blev fra Husværternes Side klaget over, at disse Patienter lavede Uorden paa Trapperne og generede Beboerne i Huset. Bygningen paa Vestergade var et ganske godt Sted og ret ugenert, ogsaa fordi man der havde Polikliniken; men man kunde jo ikke godt flytte Børnene til daarligere Lokaler; forøvrigt undrede det Taleren, at Borgmesteren ikke havde fundet en bedre Plads til disse Skolebørn. At nøjes med een Læge var vist uheldigt, idet en Del Behandlinger tog temmelig lang Tid, og ambulant Behandling var absolut at foretrække for Hospitalsindlægning. Det nyttede næppe at henlægge Spørgsmaalet; det vilde sikkert vedblive at trænge sig frem.

Formanden forstod ikke, at disse Patienter skulde lave mere Uorden hos de visiterende Læger end hos andre Læger, som jo ogsaa havde den Slags Patienter. Forholdet med Husværterne kunde ikke sidestilles med Tandklinikken, for alle de Forældre, der kom der med deres Børn, var klar over, hvad det var for Patienter, men i Ejendommen, hvor Lægen boede, kunde ingen skelne dem fra de andre. Hvad Skolen i Vestergade angik, saa plejede Dr. Brammer at være paa den Side, som klagede over Talerens Flothed med Skoler; men Taleren skulde lægge sig Henstillingen paa Sinde. Forøvrigt var Forholdene i Skolen paa Vestergade ganske gode m. H. t. Plads, Lys og Luft.

Indstillingen vedtoges.

